

heemkundekring

DE
VONDER
asten-someren

MAART 2012
18^e JAARGANG NR. 1

Redactie:

Ad Verrijt, Hemelberg 59, 5721 CP, Asten.
☎0493-688388 ✉ a.verrijt@kpnplanet.nl
Piet Aarts, Anneke Blankennagel, Jac Jöris,
Ricus van Neerven en Gerard ten Thije

Penningmeester:

Bert de Lau,
Beatrixlaan 9, 5711 AM Someren. tel. 493137.
Rek.nr. 14.80.77.897.

Gezinsabonnementen: HKK “De Vonder” € 30,00 per jaar.
Opgeven bij het secretariaat of het Heemhuis,
Molenstraat 10 te 5711 EW Someren

ISSN 1387-2079

INHOUD

Van de redactie	pag. 3
Afscheid Piet Aarts	pag. 5
Je wordt Asten nooit echt kwijt deel 4	pag. 6
Geschiedenis van de bedevaarten in Ommel deel 4	pag. 8
De plaatsnaam Someren en Asten, de betekenis van de zeven meren	pag. 11
Vijf bewogen jaren rondom ons missiehuis	pag. 16
De Heerlijkheid Asten en Ommel bestaat nog steeds	pag. 19
Te voet dur Aasten deel 11	pag. 26
Oud Goud	pag. 30

Foto uit 1922 van de eerste 1e communie uit de parochie H. Antonius van Padua te Heusden. (*namen van de communicanten zie pagina 4*)

Van de redactie

Het leesseizoen is inmiddels voorbij, maar voor de Vonder zal wel even tijd zijn.

Hij zit nog in het oude A5-jasje, maar er zijn bij het bestuur plannen voor een nieuwe vormgeving. Zelfs de Heemkunde moet met de tijd mee.

Ad Verrijt neemt afscheid van Piet Aarts. Als redactielid, want Piet zal de Vonder zeker niet verlaten.

Anny van den Boomen vertelt hoe je Asten zelfs na jaren Australisch burgerschap niet meer kwijt raakt, en sluit daarmee haar serie af.

Ook Frans Martens besluit zijn geschiedenis van Ommel met onder meer een leuke herinnering van verteller Frans Lingg.

Cees Verhagen doet zijn naam eer aan met een opstel over de verklaring van de plaatsnamen Asten en Someren. Heel goed onderbouwd, maar hij durft niet zeker te zeggen dat het zo is. En iets wat onzeker is blijft interessant, dus hou het maar zo.

De bijdrage van Ama Nesciri over haar ervaringen in de oorlog is een mooie tekening van de tijd en de wijze waarop de zusters, op de hoogte gehouden door de Eerwaarde Vader, de oorlog beleefden.

Onze historicus C.V. schrijft over de relatie die er van oudsher is tussen de Heerlijkheid Asten en Ommel en de familie van Hövell tot Westervlier. Vergane glorie maar de bewoners van het kasteel zijn creatieve erfgenamen. Voor de echte liefhebbers heeft Cees nog een verzamelstaat van de achtereenvolgende bewoners door de eeuwen heen.

Dubbele namen die helaas niet erg Astens klinken.

En Piet Feyen blijft onvermoeibaar te voet door Asten lopen, maar zelfs zijn elfde deel is nog plezant.

Gerard ten Thije

Het jaar 2011 was voor de Heusdense gemeenschap een gedenkwaardig jaar. In grootse stijl werd het 90-jarig bestaan gevierd van de parochiekerk, en combinatie met de viering van het 65-jarig priesterfeest van pastoor van Steen. Een hoogtepunt voor veel Heusdenaren was de eerste communie in dat speciale jaar. De foto, bij die gelegenheid gemaakt, is inmiddels een kostbaar document geworden, vooral omdat ook de namen nog bekend zijn. Namen die je in Asten-Heusden nog dagelijks hoort.

Op de voorste rij v.l.n.r. Jan Slaats, Jan Berkers, Hanneke Berkvens, Driena Vaes, Tina Berkvens, Toos Verheijen, Coba Aarts, Dien Geboers en Nelly Wijnen.

Op de achterste rij v.l.n.r. Gerard Douven, Willem van der Loo, Bert Wijnen, Driek van den Heuvel, Driek van Kessel, Siena van Heugten en Hanne Hurkmans

Gerard ten Thije

Parochiekerk H. Antonius van Padua te Heusden

Afscheid Piet Aarts

Ons gewaardeerd redactielid Piet Aarts heeft ons laten weten zijn functie neer te willen leggen.

De aanleiding was een noodgedwongen afwezigheid wegens ziekte. Gelukkig is hij weer helemaal de oude maar ook na tien jaar van niet aflatende inzet is het nu wel genoeg.

Indertijd is Piet gevraagd vanwege zijn belangstelling voor de historie van Asten en Heusden maar ook vanwege zijn positie in de politiek en bestuursfuncties. Vanuit al deze aspecten heeft de Vonder rijkelijk kunnen putten maar niet zonder dat hij altijd de grenzen van wat hij kon vertellen zonder de privacy of andere belangen te schaden in het oog hield.

Bijzonder was zijn belangstelling voor de genealogie, hetgeen geleid heeft tot twee boeken: een over de familie Aarts, waarin hij een groot aandeel had, en een over de familie van Bussel.

Zeer de moeite waard heeft hij het gevonden dat hij zijn medewerking heeft kunnen verlenen bij het op schrift stellen van de oorlogsgeschiedenis ter gelegenheid van het 60jarig bevrijdingsfeest van Asten en Someren. Hij kon daartoe putten uit een rijke eigen verzameling aan gegevens.

Hij heeft naar zijn zeggen kunnen genieten van de fijne sfeer in de redactie.

Gevraagd naar nog een wijze raad zegt Piet: haal de functies van voorzitter, notulist en hoofd van de redactie uit elkaar.....(een wijs advies dunkt me (Ad Verrijt)).

Tevens laat hij weten dat we altijd een beroep op hem kunnen doen.

Piet hartelijk bedankt voor je inzet van je kennis en kunde en plezierige door ons zeer gewaardeerde samenwerking.

Namens de redactie: Ad Verrijt

JE WORDT ASTEN NOOIT ECHT KWIJT

(deel 4)

We volgden in de vorige Vonder de familie Strik bij hun inburgering in Australië. Het woord was toen nog niet uitgevonden, maar het moest evengoed gebeuren. Het ging om de eerste start en de ervaring die we ook kennen van veel van onze familieleden die zijn weggetrokken. Het aantal Brabanders in Australië en Canada zal groot genoeg zijn om er een hele stad mee te bevolken. Ze passen zich aan aan de cultuur van het land ondanks het gemis van carnaval en worstenbroodjes, maar ze willen Brabant niet kwijtraken.

Anny Strik vertelt verder:

Dat ze mij in dat huishouden van die hotelmensen inpasten was een mooie oplossing, maar het bood ons niet de vrijheid die we zochten. Er leek een aanlokkelijk aanbod te komen van een collega van Jan. Die kende ergens achteraf een oudere man, wiens vrouw elders werd verpleegd. Die dacht met nieuwe jonge inwonenden wel geholpen te zijn. Het was echter wel een heel aparte man, hij zat als een Robinson Crusoe in zijn tuinhuisje te koukleumen, maar leek nergens last van te hebben, geen enkele behoefte aan comfort. Dat gaf hem ook de kans om heel zuinig te zijn, en wij moesten daar ook in mee. Ik noem hem maar even Mr.T. Het werd tijd om uit te kijken naar een ander huis maar we zaten voorlopig nog vast.

Ook de voorbereiding op ons trouwen was een hele opgave, want ik moest het allemaal alleen doen. Als ik ooit mijn familie heb gemist, is het toen wel geweest. Ik maakte veel foto's om de familie op de hoogte te houden, we waren allebei de eersten in de familie die gingen trouwen. Op 11 augustus gebeurde dat in de Sint Patrick's kathedraal. Een oud NWC-vriend van Jan die pas was aangekomen, zou getuige zijn. Het was een mooi feest maar ik moet eerlijk zeggen dat ik met mijn gedachten toch meer in Asten was dan bij het feest, en dat gaf me toch een gevoel van

eenzaamheid, zelfs op die dag in al die drukte. Ik heb later mijn familie ook nog vaak gemist, vooral bij feesten, maar zo erg als met die bruiloft is het nooit geweest.

Zo kwam het langzaam op gang, het ging heus niet slecht. Jan deed zijn werk eerst nog op de fiets maar hij kon na een tijdje toch een motor kopen, die was niet te missen. Het huishouden ging nog vrij primitief. Ik deed mijn was nog met een ouderwets wasbord, mijn moeder moest eens weten. Eindelijk kwam onze bagage aan en konden we ons uit de campingsfeer werken.

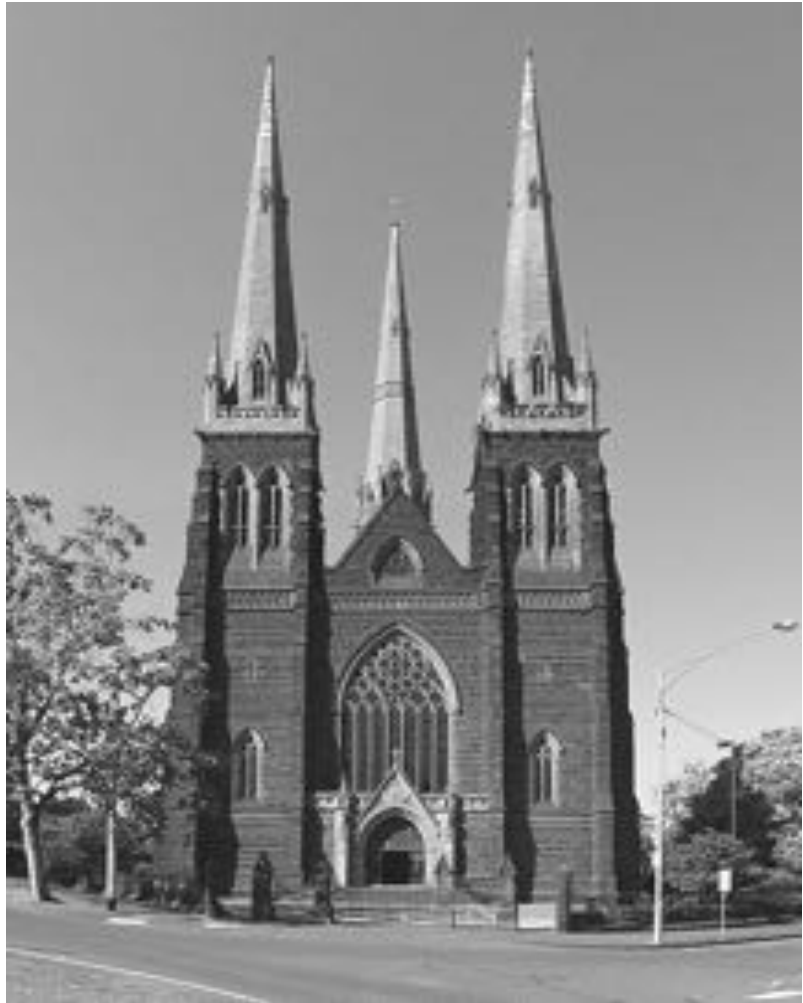

foto: Sint Patrick's kathedraal

Ik raakte in verwachting maar wachtte nog even om het Mr. T. onze "huisbaas" te vertellen. "Mooi," zei die toen hij het hoorde, als het maar een jongen is." Maar even later kwam hij binnen met zijn oude houten hutkoffer, dat zou een mooi wiegje zijn voor de baby. Een vreemde man, hij wilde ook geen mensen in zijn huis die geen Engels spraken, dus we moesten Hollandse nieuwkomers vanuit het Kew Hostel, die graag een weekendje wilden logeren, weigeren. We hadden ze graag onderdak gegeven na wat we zelf hadden meegemaakt.

In de zwangerschap kreeg ik een pakketje van mijn moeder, waar ik heel erg blij mee was, een eigengebreid baby-jackje en andere mooie kleren. Toen kwamen de tranen wel even. En op het zie-

kenhuis bij de bevalling grote verbazing dat er helemaal geen familie op bezoek komt.

Ik mag niet klagen. Het is de jaren door over het algemeen goed gegaan. We hebben twee dochters en een zoon. Die heet Frans, genoemd naar Frans Strik die in de oorlog gefusilleerd is. Ik zelf heb ook de kans gekregen om mij goed thuis te voelen in Australië, de grote jas van dit land gaat me steeds beter passen. Ik bedank ze daarvoor graag, evengoed als ik mijn familie en vrienden in Asten bedank voor de basis die ze mij hebben gegeven. Ik wil Asten niet kwijt.

Nawoord

Ik heb het verhaal van Anny heel verkort weergegeven met wat vrije aanvulling waar ik het zelf niet meer wist. Het gaat om het menselijke verhaal. Een groeiend gezin dat vanuit een overbevolkt land naar een nieuw land trekt dat ze nog voor zichzelf moeten veroveren. Het is Frans en Anny gelukt. En ik waardeer dat Anny dat heeft willen doen. Het is een verhaal dat veel Astenaren zouden kunnen vertellen als emigrant of als achterblijver. De Vonder zal er graag plaats voor inruimen.

Gerard ten Thije

GESCHIEDENIS VAN DE BEDEVAARTEN IN OMMEL (deel 4)

Al in het begin van de zeventiende eeuw was er sprake van een soort markt bij de kerk vanwege de grote bezoekersaantallen. Frans Lingg vertelt dat dit in de twintigste eeuw niet anders was. “Tijdens de meimaand stonden er langs de invalswegen bij de kerk vele marktkraampjes. De verkoopwaar bestond uit sigaren, sigaretten, pijptabak, pruimtabak, snoep en zelfs kinderspeelgoed.

Verder natuurlijk ook devotionalia zoals processievaantjes en rozenkransen. In die tijd stond er ook een kraam van de familie van Horssen, van de bakkerij achter de kerk. Bert Berkvens met vooral snoep en Piet van Bussel, de schoenmaker met tabak en rookgerei. Ik ken nog Guus en Fus Janssen uit Weert. Ze hadden een grote kraam met snoep en devotionalia. Zij stonden de gehele meimaand hier en sliepen onder de toonbank van hun kraam. Medailles en beeldjes van Onze-Lieve-Vrouw van Ommel zijn nooit actief verkocht op deze manier.” De kraampjes zijn in de jaren zestig geleidelijk aan verdwenen.

Het vijftig jarig bestaan van de parochie in 1932 gaf reden tot een groot feest: “Aan de randen van het centrum werd over de vier invalsweg een grote boog geplaatst. Mijn vader, Piet Lingg, schilderde panelen met de voorstelling van Jan van Haven op zee. Deze bevestigde hij op de boog die de Jan van Havenstraat sierde. Om de bogen van groen te voorzien gingen boeren met paard en kar naar Lierop om bikkel (jeneverbes) te kappen.

Ook heeft mijn vader toen de aanroepingen uit de litanie van Onze-Lieve-Vrouw gemaakt. Het was een soort standaard voorzien van een schildje met de uitbeelding van de aanroeping. Hij schilderde ze met olieverf. De schildjes stonden op een bepaalde afstand van elkaar langs de weg. Bij elke afbeelding kon men een kaarsje aansteken. Pastoor Van Erven en pater Pachomius kwamen eens langs op zondag toen vader de schildjes aan het schilderen was. De pater maakte de opmerking: ‘Maar Piet..., op zondag?’ Pastoor Van Erven

stelde hem gerust en vertelde dat hij daar speciaal ontheffing voor gegeven had omdat het voor de kerk was.”

Door alle versieringen rondom de kerk konden ook de bedevaartgangers zien dat de Ommelse inwoners trots waren op hun parochie en ‘hun’ Maria. Het dagelijks leven, en dus ook de feesten stonden in het teken van de godsdienst. Hetzelfde gold voor de verenigingen. Het was meestal de pastoor die ze oprichtte en hij werd dan tevens geestelijk adviseur.

Zoals we eerder al konden lezen, gold dit ook voor de Ommelse fanfare. Bij de oprichting stond het onderstaande artikel in de De Zuid-Willemsvaart:

Asten (Ommel) “Door onzen Zeer Eerw.Heer Pastoor is een plan ontworpen, dat zeker mag geacht worden in het belang te zijn van onze steeds meer in bloei toenemende bedevaartplaats. Door de Z.Eerw. is namelijk het initiatief genomen tot de oprichting van een muziekcors te Ommel, dat o.a. de taak zou hebben de talrijke processies die ons genadeoord bezoeken, af te halen en uit te geleiden, om zodoende nog meer opluistering te brengen aan de plechtigheden buiten de kerk. Wij hopen van harte, dat onze ijverige Herder in zijne pogingen moge slagen, daar dit zeer zeker heel wat zal bijbrengen tot den roem onzer bedevaartplaats, en het bezoek aan Onze-Lieve-Vrouw van Ommel ongetwijfeld zal doen toenemen.

In 1888 is de Ommelse boerenbond ‘Sint-Isidorus’ opgericht door pastoor Koolen. In 1917 ging deze over in de ‘rooms-katholieke Boerenbond Ommel’ die fungeerde onder de vlag van de Noord-Brabantse Christelijke Boerenbond. De pastoor benoemde zich tot geestelijk adviseur. In de statuten werd het volgende citaat opgenomen: ‘*Werkende leden moeten Rooms Katholiek zijn en hun godsdienstplichten vervullen.*’

De lagere school werd in 1921 tot bijzondere school verheven als R.K. St.-Pietersschool. De pastoor was voorzitter van het bestuur omdat het kerkbestuur tevens schoolbestuur was.

Binnen het gezin, de school, in verenigingen en binnen de standsorganisaties had het katholicisme overal zijn invloed. Zo had de katholieke kerk een fundamentele inbreng op alle terreinen van het maatschappelijk leven.

**Uit: Zeshonderd jaar bedevaarten en processies in Ommel:
Waarom?**

Frans Martens 2010

DE PLAATSNAAM SOMEREN EN ASTEN, DE BETEKENIS VAN ZEVEN MEREN

Inleiding

Over deze twee plaatsnamen zijn de afgelopen 100 jaar regelmatig verklaringen bedacht. De namen van Asten Someren zouden zelfs van Germaanse of Keltische oorsprong kunnen zijn. In dit opstel de verschillende verklaringen over deze twee dorpen. Wat opvalt is dat beide iets met water en grond te maken zouden kunnen hebben; je ziet mijn voorzichtigheid.

Het is dus wachten op iemand die het zeker weet!

Someren

Hierover zijn de geleerden het niet eens en iedereen schreef de verklaringen van elkaar over en paste ze aan.

- Someren zou afstammen van een riviertje in het land van Weert de sevenmouren.
- De oudste schrijfwijze die men kent van Someren is SUMREN (1212). In andere stukken zien we Sumrin, Zomeren, Zummeren, Zoemeren. Een veel voorkomende verklaring is so/soe = water, am= land, eren =grens.
- De naam Someren zou afgeleid zijn of te maken hebben met de SEVEN MOEREN (zeven meren) die midden in het

peelgebied liggen en die de rivier de Aa voeden. (1523)

ZÖMMERE = zoei moere

Al sinds de kaart van Ortelius 1591 noteert men bij SOMEREN 7 (= zeuve / seuve) moeren dan wel meren. Zo dicht bij de SOELOOP en SOEMEERsingel (zuwe, zeuj, zoeike, DU: Sule) en SEVENUM (soejvenen / zuwevennen) lijkt SOMEREN ook van die stam (plaatselijk zegt men: ZÖMMERE).

- Weer een andere verklaring is dat het afstamt van Z(S)OMERGEM= zomerweide of verwijst het naar een afleiding van Sumara dat zomer betekent. In Duitsland vindt men veel Sumeringa's, die zomerweide betekenen.
- Volgens Coenen (het boek 'Hertog Jan en de Zummerse mens') zou de meest voor de hand liggende verklaring van Someren = ZOMERBEEK. Maar ook hij geeft geen zekerheid.

Zeven meren

Voor drie eeuwen tekende (frommelde) de oude cartografen steevast zeven meren in het moeras de peel.

Tussen Meijel en Sevenum ligt op oude kaarten het Soemeer, Soevennen. Op deze oude kaarten wordt zij **steevast** afgebeeld met **precies** 7 meren (moeren). Op die oude kaarten vaak met de beschrijving Seven Meere. Op deze kaarten ziet men ook dat de rivier de Aa uit deze meren (de Peel) ontspringt.

Het woord Soe kan afgeleid zijn van het getal zeuven = zeven,

Het getal zeven heeft zeker in het verleden een magische en godsdienstige betekenis.

Wij kennen dat ook nog; in zeven sloten tegelijk lopen, een week heeft 7 dagen, de zeven wereldwonderen en zeven talenten.

Sprookjes; zeven witte geitjes, de 7 koppige draak.

Het getal zeven komt vooral zeer veel in de Bijbel voor, waar het dikwijls met magische krachten in verband wordt gebracht.

Het bekendste Bijbelse voorbeeld is het verhaal van Jozua die zeven dagen lang met zeven priesters en zeven trompetten rond de muur van Jericho liep en op de zevende dag liepen ze zeven keer rond de stad. Toen hieven ze een geschreeuw aan en door de vibraties die zij veroorzaakten stortten de muren in.

Noach wachtte zeven dagen voor hij zijn duif losliet. En er zijn zeven aartsengelen bekend. En wat te denken van Sneeuwwitje en de zeven dwergen, de zeven kleuren van de regenboog.

Ik denk genoeg bewijs dat men 7 als een magisch getal moet zien en dat het getal 7 of zeven hier ook een symbolische betekenis heeft dat magische kracht weergeeft.

Wanneer je de naam Zeven Meren los ziet van zijn geografische betekenis, betekent het: "**overvloed, heel veel of alles**".

Asten

De afleiding van de naam 'Asten' uit 'Aa-steen' ('stenen huis aan de Aa') is vermoedelijk een vorm van **volksetymologie**, dus is dit niet de juiste verklaring. Brouwerij Eijsbouts heeft deze naam rond 1936 verspreid als PR-stunt. Ook deze foute verklaring staat in het boek van 'de stad en de Meijerij van 's Hertogenbosch.

- De naam Asten is ouder dan de periode, waarin in deze contereien in steen werd gebouwd. Een oude schrijfwijze is Astene en HASTENE of HASTENEN, waarbij de h-klank moeilijk verenigbaar is met een verband met de waternaam Aa, de h werd vaak niet uitgesproken (hoorbaar) en verdween in de loop der tijd. (H)AST betekende moerassig water en volgens toponymisten zou dit prehistorisch kunnen zijn.
- Een andere verklaring is STEE (woonplaats) aan de rivier de Aa.
- Weer een andere verklaring zou zijn een AST (=EEST), droge plaats of droog oven.

EESTEN is een onderdeel van het moutingsproces, waarbij groenmout, meestal ontstaan uit gerst, bij hogere temperatuur worden GEDROOGD. Misschien kan ik daarom een

verklaring verdedigen dat Asten een droge, hoge zandrug is, direct achter het vele water, het moeras De Peel.

- Maar AST kan ook VUURHAART of SMELTOVEN betekenen. Gezien het feit dat in Asten veel ijzeroer werd gevonden voor o.a de smederijen, is dit ook een aardige verklaring.

Ook hier zijn de toponymisten er vooralsnog niet in geslaagd, de plaatsnaam deugdelijk te verklaren.

In de gemeentegids van Asten wordt nog steeds vermeld dat Asten afgeleid is van een “stenen huysinge” aan de rivier de Aa, maar dat is achterhaald.

Cees Verhagen

Bronnen:

Krant 19??, Dr. A. Weijnen (gekregen van L. vd Bosch)

Jean Coenen, Hertog Jan en de Zummerse mens

Gegevens van Dré Remery, Jan vd Bosch en Harry van Dijsseldonck

J. Cunen, Geschiedenis van de gemeente Someren

A. Spamer, Historische reeks Deurne nr. 1

Hendrik van Moorsel, Kronijk van Heeze

A.Brock, De stad en de Meyery van 's Hertogenbosch

Internet

Over de naam de Vonder, Keizerstraat en Keizerdijk een volgende keer.

Kaart van de Peel uit 1617 van P vd Keere (let op de zeven meren)

VIJF BEWOGEN JAREN RONDOM ONS MISSIEHUIS (deel 3)

Door Ama Nesciri

Vervolg dagboek van zr. Juliana

De Eerwaarde Vader spreekt.

't was Maandag !

Een van die drukkende, regenachtig, lauwwarme dagen in de zomer van het jaar des Heren in 1940.

Anders 'n heel gewone Maandag: in 't washuis rammelen de emmers en koken rissend de waspotten over; een legertje novicen en zwart gesluierden klepperen op hun klompen over de beplaste vloer heen en weer en verdwijnen gedurig achter de bergen wasgoed die hoog opgetast op de schragen hangen uit te lekken.

Buiten jengelen en knerpen de pompen en hoort men de gewassen aardappelen neer hompelen op de bodem van de groenteteil.

Zuster Bonaventura loopt haastig met de lopers uit Moeder's kamer en de mattenklopper naar de binnenplaats. Ze heeft 't druk is haar aan te zien: 't habijt omhoog gesjord : de kousen ietwat neiging om af te zakken.

Zuster Margaretha is overal behalve daar waar je haar zoekt en Moeder is niet te spreken want de post moet nog klaar voordat de Eerwaarde Vader komt.

In de middag recreatie komt de Oirschotse leunstoel voor de tafel te staan, het asbakje ervoor op tafel en dan is alles bereid. De Eerwaarde Vader kan komen.

Daar horen we zijn welbekende stem in het portaalje en verschijnt de ascetische gestalte in de deuropening. Een doordringende blik op de vergaderde communiteit aan de groene tafels, een blik naar de lucht, -want er hangen nog wat wolken te dreigen - en nu met een zachter trek op 't gezicht, naderde hij met langzame, grote stappen de recreatietafel waaromheen 't gepraat wat stil geworden is.

Als onze groet is beantwoord begint spoedig het gesprek en op dien Maandag waarover ik 't nu heb, natuurlijk over de politiek. “Eerwaarde Vader hoe is de toestand?”

Die vraag brandt velen op de lippen, en spoedig dreunt de zware stem langs de stil luisterende groep.

In grote lijnen verhaalt de Eerwaarde Vader 't verloop van de oorlogsondernemingen: Hoe in ons land na de capitulatie de krijgsgevangenen werden vrijgelaten of uit Duitsland terug keerden, dat de N.S.B. nu aan het bewind was: Mussert met de rene-gaat Seys Inquart beschouwden zich als hoogste landsgezag. Na ons was België gevallen en tenslotte had de Franse regering te Parijs gecapituleerd. 't Verweer van de Engelsen op 't vasteland was geheel de kop ingedrukt en 'n poging tot invasie afgeslagen. Denemarken had zich zonder vlag of stoot overgegeven en Noorwegen was na hevige zeegevechten bijna geheel bezet. Alleen in 't Noorden hield zich de koning nog staande. Italië zat vast als een kink aan de As gekoppeld.

Zou geheel Europa door de Duitse laarzen worden vertrapt? Maar Engeland dan?

En nu hoorden we pas hoe ernstig de zaken stonden: Engeland bereidde zich voor om den aanval der Duitsers af te slaan. Zongen niet alle Duitsers om het hardst: “Denn wir fahren nach Engeland!”

In ons land werden alle schepen gevorderd en nog hoor ik die onheilspellende woorden als werden ze gisteren pas gezegd:

“En áls ze naar Engeland varen nemen ze 't in; want de Führer kijkt niet naar 't offeren van veel mensenlevens!”

De eerwaarde Vader stond op en ging de novicen bezoeken.

Toen we weer gingen zitten na de zegen, was de hemel nog donkerder geworden.

Zò zwaar hadden we de toestand niet ingezien: waren we veroordeeld om nu voor altijd onder het schrikbewind der Duitsers te leven en zouden we nooit meer uit volle borst 't “Wilhelmus van Nassaue” mogen zingen?

Nee, dat kòn je niet geloven! Niemand geloofde het, ook al was het waarschijnlijk. Elke rechtgeaarde Nederlander rekende het tot z'n plicht dat niet te geloven.

Net zo goed als hij het z'n plicht vond om geen enkele Duitser aan te spreken of de hand te geven maar ze eenvoudig links te laten liggen, of ze in het geheim een hak te zetten.

Dat heeft menig Duits gemoed in opstand gebracht en een moet er eens heel verontwaardigd gezegd hebben, dat de Hollanders net deden of zij "luft" waren.

Ook duizenden grappen werden er overal verteld waarvan altijd de moffen 't onderwerp waren.

Ontelbaar waren de moppen over Adolf en Benito, over Stalin, Hitler en Chamberlain. Ook openlijk werd er met Duitsland de spot gedreven en actie gevoerd voor 't Oranjehuis'. Vooral de luisteraars naar de Engelse radio werden voortdurend daardoor aange-
vuurd.

foto: Koningin Wilhelmina voor radio Oranje

Op een gegeven morgen - 't scheen een afspraak te zijn voor het hele land - werden op ontelbare plaatsen drie grote Oranje V's geschilderd.

Ieder wist wat dat betekende : Victorie, Vrede, Vrijheid !

De grap is maar half gelukt. Want spoedig verschenen overal reclamebiljetten van de Nazi's óók getooid met de Oranje V: maar daarachter: 'Victorie! Duitsland wint op alle fronten!'

En toen was dat nog waar.

In West Europa zat alles onder de Duitse knoet behalve Engeland, en in het Oosten blaften de oprukkende Duitsers in Rusland:

“Wir haben Stalingrad geraümt

Und Moskou gesehen!“

Nee, rooskleurig zag het er niet uit!

Maar hoop deed ons leven en de kinderen durfden nog onbeschroomd zingen:

“Zie ginds komt de stoomboot

Uit Engeland weer aan

Hij brengt ons Willemientje,

Ik zie haar al staan!

DE HEERLIJKHEID ASTEN EN OMMEL BESTAAT NOG STEEDS

Op 9 april 1981 is te Asten-Heusden overleden Clément F. M. Baron van Hövell tot Westervlier en Wezenveld, Heer van de Heerlijkheid Asten. Na de uitvaartdienst te Asten is het stoffelijk overschot bijgezet in het familiegraf te Joppe in Gelderland. Baron van Hövell werd op 3 juli 1910 geboren te 's-Hertogenbosch en was tijdens zijn leven burgemeester van Bingelrade (L.) en vanaf 1955 tot zijn pensionering in 1976 burgemeester van Wijlre (L.).

Pas daarna kwam hij met zijn gezin in Asten wonen, nadat een van de boerderijen aan de buitengracht van de kasteelruïne was gerestaureerd. Baron van Hövell was gehuwd met B. M. J. Gravin

D'Espinay Saint Luc en het echtpaar heeft twee zonen en twee dochters.

Op zijn ziekbed gaf Baron van Hövell te kennen in Asten enige bekendheid te willen geven aan zijn overlijden, omdat hij nog officieel de titel mocht voeren: "Heer van de Heerlijkheid Asten en Ommel.", Daarvoor hadden wij een gesprek met zijn oudste zoon François, die thans woont te Brussel en werkzaam is bij de ministerraad van de Europese Gemeenschap aldaar. De gravin blijft met een dochter wonen in de kasteelboerderij te Asten-Heusden. Omdat het kasteel al vanaf 1944 verwoest is, is de band tussen de familie Van Hövell en de gemeenschap Asten in het verleden weinig actief geweest en zijn de inwoners van Asten ook weinig bekend met het verleden van hun "Heren".

Vandaar dat het ons zinvol leek nu bij het overlijden van baron Clément met zijn zoon de banden tussen de familie en Asten eens nader toe te lichten.

Onder aan dit artikel zullen wij verder een opsomming geven van alle Heren en Vrouwen van Asten, vanaf 4 september 1362.

Om de relatie van de familie Van Hövell tot de Heerlijkheid Asten te beschrijven, moeten we teruggaan naar 15 december 1836, toen door koop Willem Francis Guljé eigenaar werd van het kasteel en de boerderijen met gronden behorende bij de Heerlijkheid. Deze Willem overleed in 1856 en liet de bezittingen na aan zijn twee kinderen, de zoon Joannes Amandus Guljé en de dochter Maria Judith Guljé, echtgenote van Jonkheer Petrus Alexander Jacobus Henricus Boreel de Mauregnault. Joannes Amandus bleef ongehuwd en liet bij zijn overlijden zijn deel na aan zijn zuster Maria Judith. Haar dochter, Jonkvrouw Raphaëla M.A.A.J.B.W. Boreel de Mauregnault, erfde de Heerlijkheid in 1896 en zij huwde met Frans Ernst Alexander, baron van Hövell tot Westervlier, de overgrootvader van de vorige week overleden baron Clément. Frans overleed in 1917 en liet de Heerlijkheid na aan zijn twee zoons mr. Clemens Ernst Alexander en Alexander Eduard Hubert. De vorige week overleden baron erfde in 1949 de helft van de ongehuwde Alexander en in 1956 de andere helft van

zijn grootvader Clemens. Deze woonde te Roermond, alwaar hij rechter was.

De overleden baron Clément werd in 1910 geboren te 's-Hertogenbosch en leerde zijn vrouw kennen te Parijs, alwaar zij verbonden was aan het modehuis Dior.

Op 1 mei 1940 werd hij benoemd tot burgemeester van Bingelrade (L.), maar moest i.v.m. het uitbreken van de oorlog direct onder de wapenen.

In Rotterdam wist hij de bezetters te ontvluchten en nam zijn ambt te Bingelrade weer op tot het moment dat de Duitsers daar ook administratieve bescheiden opeisten, waarna hij onderdook. Uiteindelijk belandde hij in het kamp Vogelwinkel in Duitsland, waar hij in 1944 wist te ontsnappen naar het kasteel Joppe in Gelderland. Na de oorlog hervatte hij zijn burgemeesterstaak. Vanaf 1955 tot aan zijn pensionering in 1976 in Wijlre (L.). Pas na zijn pensionering kwam hij in Asten wonen op de linkse boerderij aan de buitengracht die hij liet restaureren.

VERWOESTING IN DE OORLOG

In september 1944 is het kasteel door brand verloren gegaan. Het was in 1939 na eerst een grondige restauratie weer bewoond geworden. Tijdens de oorlog woonden er enkele leden van de familie. Heusden lag in september 1944 midden in de frontlinie en was wisselend in handen van de Duitsers en de geallieerden. Op een nacht, terwijl de familie met enkele boeren pachterfamilies in de kelders zaten, wist een Duitse patrouille tot vlak bij het kasteel te komen, terwijl de Engelsen te weinig posten hadden uitgezet en in de bovenzaal zaten te kaarten. De Duitsers gooiden een aantal fosforgranaten naar binnen, waardoor het kasteel in een half uur tijd in de as werd gelegd.

De familie en de anderen in de schuilkelders konden tijdig uit het brandende kasteel komen; van de Engelsen werden er enkelen gedood. De huidige familie Van Hövell kwam na de oorlog jaarlijks enkele malen naar Asten, meestal voor 'n jachtpartij of

om te vissen. Van oudsher behoorde het jachtrecht en de visrechten aan de Heerlijkheid.

Het jachtrecht werd deze eeuw verkocht, maar het visrecht op de natuurlijke wateren van Asten, de Astense en Vlierdense Aa bestaat nog steeds.

Het is uit dien hoofde dat de Heerlijkheid Asten ook nog steeds feitelijk bestaat en dat de eigenaren van het kasteel zich ook officieel nog Heer of Vrouwe van Asten en Ommel mogen noemen. Baron Clément heeft bij testament niet bepaald wie zijn opvolger zal worden.

Dit zal nu in de familie onderling worden uitgemaakt. De enige verdere officiële band met Asten voor baron Clément bestond uit het feit dat hij een aantal jaren beschermheer was van het Gilde St. Joris. Om gezondheidsredenen legde hij vorig jaar dit beschermheerschap neer.

Een vurige wens van de overledene is het steeds geweest om het kasteel te herbouwen en daarvoor zijn na de oorlog ook diverse

plannen gemaakt. Gezien de grote financiële inspanningen, daarvoor nodig, is het er nooit van gekomen. Bij de huidige erfgenamen leeft dit verlangen verder, want ook zij hechten veel waarde aan de familietraditie. Zoon François acht een toekomstige restauratie niet uitgesloten. Bij het kasteel horen thans nog twee boerderijen en ongeveer 80 ha grond en bossen.

DE KASTEELBEWONERS

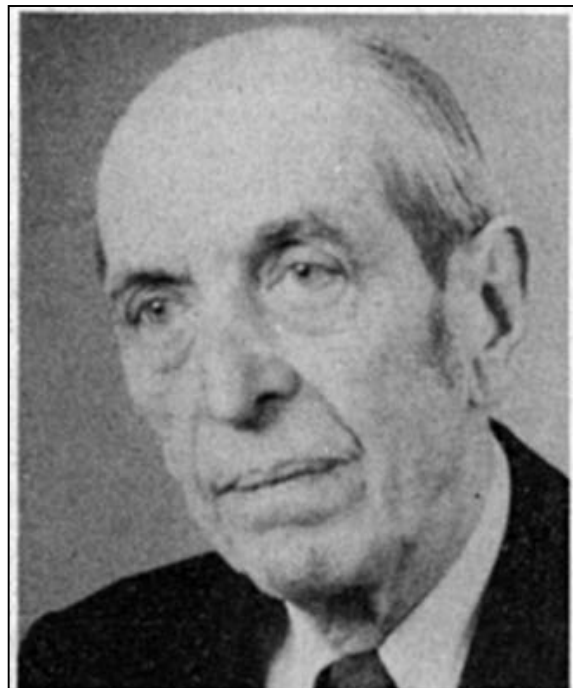
Zoals aangekondigd laten wij hieronder de complete lijst volgen van de Heren en Vrouwen van Asten vanaf 1363. Vele van deze eigenaren waren door vererving of koop bezitters van kasteel en goederen maar hebben er in veel gevallen nooit gewoond. Vandaar ook dat men ver terug moet gaan in de geschiedenis om te komen aan bewoners die een echte band opbouwden met de plaatselijke bevolking.

Heren en Vrouwen van Asten, met data van belening met C.q. aankoop van de Heerlijkheid, vanaf 1362:

4 september 1362 Pieter Couteree1; 31 januari 1366 Hendrik van Kuijk; 1371 Jan van Kuijk, zijn zoon; 11 september 1380 Jan van Kuijk, oom van de voorgaande; Jan van Kuijk, zoon van de voorgaande; 6 april 1381 Ricout de Koc; 17 september 1389 Gerrit van Berckel; 27 maart 1397 Dirk de Roever; 14 juli 1411 Gerrit van Berckel; 14 maart 1419 Gooswijn van Berckel; 12 februari 1433 Johanna van der Leck; 12 maart 1471 Peter van Bousiez, heer van Vertaing; 9 juli 1477 Bertold Back; 19 maart 1496 Jan Bacx; 13 februari 1508 Otto Bacx; 15 september 1509 Adriana Bacx, echtgenote van Wolfart van Brederode; 28 november 1535 Reinier van Brederode; 1 oktober 1591 Maximiliaan van Brederode; Wolfart van Brederode; 13 oktober 1592 Catharina van Brederode; 2 februari 1634 Bernard van Merode, echtgenoot van Catharina van Brederode; 28 juli 1640, 's-Gravenhage, Johan de Salm van Malgré en 10 december 1641, Brussel, Wilhelmina Agnes van Merode; Floris van Merode, alleen de titel; 27 september 1644, Brussel, Wilhelmina Agnes van Merode; 5 december, 's-Gravenhage, weduwe van Johan de Salm; 14 maart 1656 Everard

van Doerne; 21 december 1705 Anna Constantia van Boecop, weduwe van Everard van Doerne; 24 januari 1716 Anna Wilhelmina van Doerne; 23 november 1720 Gerardus Assuerus Ludovicus de Horion; Colonster, weduwnaar van Anna Wilhelmina van Doerne, vruchtgebruiker Johannes Christofel de Bertholff Ruijff, eigenaar; 30 januari 1722 Caspar baron van Meerwijck; 16 maart 1724 Albert Ferdinand baron de Bierens; 11 april 1725 Johannes Christoffel de Bertholff Ruijff; 19 januari 1735 Pieter Valkenier; 29 juli 1738 Bregje van Ghesel, weduwe van Pieter Valkenier; 23 september 1754 Jan van Nievervaart; Cornelis van Hombroek; Jacobus Losecaat, drossaard en secretaris van Asten; 13 juli 1790 Antonia Papegaaij, weduwe van Cornelis van Hombroek; Cornelis Melchior van Nievervaart; Martinus Adriaan van Nievervaart; 11 augustus 1811 Dirk Corneliszoon Vos; 2 september 1822 Leendert Dupper; Cornelis Dupper; 15 december 1836 Willem Francis Guljé; 1856 Maria Judith Guljé, echtgenote van Jonkheer Petrus Alexander Jacobus Henricus Boreel de Mauregnault en Johannes Amandus Guljé; 1892 Maria Judith Guljé; 1896 Jonkvrouw Raphaëla M.A.A.J.B.W. Boreel de Mauregnault, echtgenote van Frans Ernst Alexander baron van Hövell tot Westerfliet; 1917 Mr. Clemens Ernest Alexander baron van Hövell tot Westerfliet.

Onderstaand ook nog enkele verwijzingen naar officiële stukken uit de 19de eeuw betreffende de overgave van de Heerlijkheid Asten: Akte van openbare verkoop voor de notarissen F. Pistorius en J. van Laren te Dordrecht door de erfgenamen van Cornelius Melchior van Nievervaart, Martinus Adriaan van Nievervaart en Antonia Papegaaij, weduwe van Cornelis van Hombroek aan Dirk Vos Corneliszoon te Dordrecht van de

C. F. M. Baron van Hövell tot Westerfliet en Wezenveld.

heerlijkheid Asten, 1811. Akte van overdracht voor notaris J.J.G. Ernest te Eindhoven door H. van Leersum te Eindhoven, namens de erfgenamen van C.M. van Nievervaart, M.A. van Nievervaart en A. Papegaaij, weduwe van C. van Hombroek aan Dirk Vos Corneliszoon te Dordrecht van de heerlijkheid Asten en Ommel, 1811.

Akte van scheiding en deling van de nalatenschap van Dirk Vos Corneliszoon, op 6 april 1818 te Dordrecht overleden, waarbij aan Leendert en Cornelis Dupper te Dordrecht de heerlijkheid Asten en Om mei werd toebedeeld, 1822.

Stukken betreffende de overdracht voor notaris J. de Bergh te 's-Hertogenbosch door Cornelis Dupper en de erfgenamen van Leendert Dupper aan Willem Francis Guljé van de heerlijkheid Asten en Ommel, 1836-1837.

Brieven betreffende eventuele verkoop van de heerlijkheid Asten en Ommel, 1901 en 1914.

Authentiek uittreksel uit de akte van boedelscheiding voor notaris H. A. Schaafsma te Gorssel, waarbij de nalatenschap van Jonkvrouwe R.M.A.A.J.B.W. Boreel de Mauregnault, echtgenote van F.E.A. Baron van Hövell tot Westerflier voor wat betreft de heerlijkheid Asten en Ommel en de daartoe behorende rechten en onroerende goederen te Asten zijn toebedeeld aan C.E.A. Baron van Hövell tot Westerflier en A.E.H. Baron van Hövell tot Westerflier ieder voor de onverdeelde helft 1917.

Cees Verhagen

Peelbelang nummer 16 vrijdag 24 april 1982

TE VOET DUR AASTEN (deel 11)

Verteld door **Piet Feijen**.

In de jaren 80 van de vorige eeuw wandelden leden van de Bond voor Ouderen onder leiding van hun voorzitter Piet Feijen, door Asten. Zij maakten een overzicht van Asten van ongeveer 1920 tot 1985. Velen van u zullen zich de mensen, hun beroepen en hun eigenaardigheden nog wel herinneren. Ook de behuizingen en straten van die tijd. Al is het nog niet zo lang geleden, er ligt hier misschien een taak tot navolging zodat ook het nageslacht aansluiting kan vinden met het huidige Asten. Van wat verloren ging en er bij kwam.

Iedereen was er en Jan begon te vertellen.

Di is de Meulenstraot. We gaon op tèurp an en beginnen links.

Hier is café en kruideliers winkel van Pirke van Dijk, die ôk nog hier tegenover op het boterfabriekske werkt. (Dochter Marie wont er nog). Hanneke Sauv  en Michielke Bouwmans zijn de volgende.

Later Kryuf. Truik Berkers woont hier alleen, en d rlangs geminteopzichter Piet van Heugten. (Staat er nog). Hier woonde tot vur kort koperslager Vincent; naw zit er postbode Toon Snijders. Vader Juph was d  ôk en bruur Piet ôk al. Toon is 'ne flinke snuiter, mer wel 'n bietje gruts en vanuit z'nne soldatentijd h  tie de naam "Generaal" overgehaauwen. Ok kan ie goe hoog Hollands praoten. L est stond ie mi de buurt buiten, toen er 'n zwaor onweersbui kwam opzetten. Opins zi Toon; Wat 'n boze locht, we zullen maar naar binnen gaan". Het werd 's-nachts zwaor weer en of 't naw an 't weer gelegen hi of nie, mer s-mergens heurde ze, d  t'r bij de Snijdersen een kiendje was gebo-ren, w  mulder van Stekelenburg di opmerken; "de boze locht heeft vannacht een kindje gekocht".

Bij de fam.Pulles hier, is vader kommies en daochter Regien verkupt eikes en gereukt spek. Hier is 't l echthuiske, mer d  is ôk nog gasfabriekske geweest. Later Frans Joppe. Daor wonen Frans van de Waarsenburg en bakker Janus Slaots. D'n touwslager

Graard Janssen woont an die kant van de weg, en in di winkeltje, wôr ge snoep, vis en bronolie kunt kopen, zit Bertje Beniers, die mi z'n hondenkaar de visklanten nog afgi en dè nog mi de punder af weegt. (Janssen en Beniers; nu Schriks' Drukkerij). Langs Bert Beniers sti het Champagne-pils en Limonade fabriekske van Fried van den Boomen, die nog bij vader Janus en moeder Mie thuis is.

Dan kommen we bij Hannes Mennen, die bij Tures werkt, mer thuis een reparatiewerk-plaats hi vur rijwielen. Het volgende huis is van de fam. Verheijen, wôr van de dochter is getrouwd mi Veldwachter Vissers. Nu fa. H.v.d.Heuvel-Vissers. Daor àchterin wonen Hanneske en Ida Kolen mi hun zeuster Nelleke. D'n Dominé woont in 't huis van oud-Notaris Rovers.

In het huis daor in het kerkpèèijke wonen de fam. Smits en de Jood Andriessen, die koopman is van kleinvee, vural joong geitjes. Nu glazenier Bouwmans. En in di huis zit de fam. Simons; d'n buurman is Jantje van Weert, die 'n' hele bèèste

meulenscherper is. Zijn vrouw, Marie van Elten, is een goei Petten-en Frontjesmaakster.

Hier bij Frans van de Zanden die postbode is, woont ôk ome Piet in, die koster en kleermaker is. Nu kinderen van de Zanden. Fried en Mien Doucé, mi daochter Jans, wonen in het een, en Baokels Betje in het aander gedilte van dè huis. Nu Stomerij Asten. Hier het bekèèn-de "Hotel Gitsels" mi stalhouderij, mi 'ne meulen in de Logten-straot en mi 'ne Postkoets vur reizigers op Deurne wôrop

Bertje de Pòost koetsier is. Later Hotel van Roy. We gaon links terug, langs smederij Brozie Bakens. Later schoenmaker Johan Hoefnagels, nu kledingzaak van Tilburg. Hier Peer tram (Sanders), wôr irst Bertje Tis (Eijsbouts) hi gewoond. Hier zij we bij de

stoffen-en kruide-nierszaak van Frans Hoebens, nu goudsmid Ture Eijsbouts.

Willem Coolen hier is 'n bruur van d'n irste fotograaf van Zuid-oost-Brabant, Nard Coolen uit de Torenstraat. Later Harrie van Goch, de melkventer. Dan kriegen we Bert en Claar Peeters en daor langs onze Notaris Berger. Later mandenmakerij Houbens van Goch. Burgemister Wijnen is de lèeste vur we bij Guusje Driessen kommen, die timmerman en annemer is. Nu kapsalon Unique. En as lèeste vur 't boterfabriekske, veldwachter Vissers. We zallen het hier mer bij laoten, zi Jan, want ik moet nog gaon

kaarten, mer vur de volgende keer
hoefde ge mer te sprèken.

Ties zi, gèèr Jan, en ge bèènt
bedankt.

Bij Franske's gaf Pirke 't een op z'n
thuiskomst en um dè alles zô goe
gegaon hâ.

Toch was 't 'n hil opgaaf, zi tie, mer
de lèesten dag hi veul goe-gemakt.
Dè kwam hier dur!. De cipier, die
wist dè ik van boeren-komaf was,
kwam vraogen of ik vur d'n officier
van Justitie in z'nnen hof wâ

foto: burgemeester Wijnen boerenmoesplanten wou zetten. En daor
rook ik m'n kans mannen. Ik zeg, "ik ben gèèr tot wederdienst
bereid".

Hij begreep me wel nie krek, mer braocht me toch nò d'n hof van
d'n officier. Het waren schön stevige planten. De cipier zi, dè ik
m'nne gang kon gao en dè tie mi d'n officier terug zou komen om
te zien hoe of het er uit zag. Ik an de gang. Het was eigenlijk zeund
van de planten, mer ondergronds kneep ik ze een vur een de voet
af. Ge begrijpt, dè ze zonder voet veul schöner stonden dan mi
voet. D'n officier riep er wâ over! "'t Is prachtig, Peer", zi tie, zo
mooi hebben ze nog nooit gestaan.

Ik zeg, Edelachtbare, ik heb ook nog nooit zo'n planten gezet. Toch zullen ze no 'n par dààg wâ slap worren, mer gin nood, die kruipen wel wir overeind.

Begrijpelijk Peer, en ik zal er om denken, zei de officier, veel bedankt.

"Vansgelijke", zeg ik, mer ik dààcht; dè is vur die dertig dààg "! Ze hân er allemaol lol in, dè sprikt; en 't was iedereen 'n rondje werd, mer Pirke hield wel uit; "het moet onder ons blijven, want ge wit mer nooit of ik nog 's bij "onze Jocheme" moet gön werken. Het was laat geworren dien dag, mer Pirke wist ôk zoveul over grondontginning te vertellen.

wordt vervolgd

OUDE GOUD

Handboogschutterijen.

Zuidwillemsvaart Zat. 22 sept 1883

Asten. Zondag gaf het handboogschutters gezelschap St.-Sebastiaan een concours aan de hier gevestigde doelen. De eerste prijs, een prachtige vergulde zilveren medaille werd behaald door het gezelschap "De Batavieren" met 155 punten. 2^e prijs door "Ons Genoegen" met 142 punten in 10 schoten en het ereteken door P.Hoebergen, lid van het laatste gezelschap met 61 punten in 20 schoten.

Zuidwillemsvaart Woensd. 7 juli 1886

Asten. Bij het te Roggel gehouden concours met den edelen handboog, behaalde de gezelschappen uit deze gemeente de volgende prijzen. 2^e prijs "Ons Genoegen" met 177 punten. 3^e prijs "De Haas Stropen Zij Ons Doel" met 175 punten. 4^e prijs "St.-Sabastiaan" met 159 punten. 6^e prijs "Batavieren" met 152 punten, terwijl Janus Bakens, van het gezelschap "Batavieren" met 27 punten in 6 schoten.

De herinneringsmedaille voor het verst komende gezelschap viel bij loting ten deel aan het gezelschap “Ons Genoegen”.

Zuidwillemsvaart zat. 24 aug. 1889

Asten. Het gezelschap “Familiekring” verschaftte l.l. zondag, aan alhier gevestigde handboogschutterijen een waren feestdag. Begustigd door het prachtige weder hadden door hun voor Astens doelen uitgeschreven wedstrijd plaats. Een warmen strijd waarbij men door daden toonden, dat ook alhier ware beoefenaars van den handboog worden aangetroffen, beslisten dat de prijzen werden behaald als volgd. 1^e prijs “Ons Genoegen” met 227 punten in 12 schoten. 2^e prijs “De Haas Stropen Zij Ons Doel” met 221 p. in 12 schoten. 3^e prij (rozenprijs) “Weltevreden”, met 6 rozen. (Na concurrentie met de gezelschappen “De Batavieren” en “De Eendracht”, die eerst in rozen gelijk stonden). Het eereteken werd behaald door Antoon Cortenbach van het gezelschap “Ons Genoegen”, met 49 punten in 12 schoten. Een woord van dank mag zeker niet onthouden worden aan het feestgevend gezelschap en voor hunne uitgeloofde prijzen en voor de flinke regeling van den wedstrijd, benevens aan iedere schutter, daarbij tegenwoordig, die toonden dat den strijd hoewel in hevigheid gestreden, hen niet ontstemden, maar vriendschap en genoeg, in hunne banieren hoog stond aangeschreven. Wij wenschen het gezelschap van harte geluk met den goeden afloop van den wedstrijd, hopende dat zij spoedig moge navolgers vinden en eindigen met de wensch; lang leve de “Familiekring”.

VRIENDEN VAN HEEMKUNDEKRING DE VONDER

Acfis Business Centrum, Ter Hofstadlaan 75, Someren
Hr. en Mevr. van Acker, Hombroeckstraat 1, Asten
Hr. en Mevr. J. Brens - van Horssen, De Loo 4, Ommel
Electro Technisch Buro Willem Bos, Trasweg 5, Someren-Eind
Bouw-Timmerbedrijf Cortooms-Verberne, Molenakkers 5, Asten
Fysiotherapie Campanula (Theo Lankhorst), Floralaan 22, Asten
Aannemersbedrijf Geven BV Ommelseweg 48, Asten.
Gianotten Adviesburo, Witvrouwenbergweg 8h, Someren.
Wil Hoebergen, Belastingadviesgroep Asten, Julianastraat 2, Asten
Isobouw Systems BV, Kanaalstraat 107, Someren.
Van Kaam Netwerk Notarissen, Postbus 111, Someren
Notaris Kessels, Wilhelminastraat 30-32, Asten
Larco Conserven Someren BV, Industrielaan 10, Someren..
Leenen Someren Beheer BV, Dr. Einattenlaan 28, 5711AW Someren
Garage Linden, Ter Hofstadlaan 140, Someren.
Beheermij van der Loo, Markt 10, Asten. (Postbus 13, 5720 AA)
Wijnen Bouw en Service BV, Dorser 2, Someren
Frank van Stekelenburg Assurantiën, Hofstraat 25, Asten
Makelaardij Strijbosch, Hofstraat 24, Asten
Hr. en Mevr. de Wit, Speelheuvelplein 4, Someren
Mevr. Wijnen, Speelheuvelstraat 41, Someren
Hr. en Mevr. v.d. Zanden, Jan v.d. Diesduncstraat 17, Asten

Dankzij de Vrienden en donaties van het Van der Loo Fonds, Rabobank Peelland en ONA heeft de Heemkundekring interessante projecten kunnen uitvoeren.

Vrienden van de Heemkundekring maken onze activiteiten mogelijk.

Hebt u interesse ?

Info: bestuur Heemkundekring De Vonder (zie pag.2 van het omslag)